

דגם תשובות לשאלון בתנ"ך לעולים חדשים, לבתי ספר דתיים

מס' 2372, קיץ תש"ף

חלק ראשון – עיון בספר שמות ובספר במדבר

על התלמיד לענות על ארבע מן השאלות 1-7 (חלק ראשון וחלק שני).

1. עשר המכות

- א. (1) צפרדע, ערוב, ברד.
(2) לפני מכת הארבה (פרק י', פסוק ז').
- ב. (1) המצרים ידרשו מן היהודים לצאת ממצרים.
(2) מצרים רבים ימותו. סכנה קיומית.
- ג. זה היה שכר לעבודה שעבדו במשך שנים רבות ללא תמורה.

2. שמות, פרק י"ד

- א. (1) ה' הנחה את משה לגרום למצרים לחשוב שבני ישראל מתבלבלים בדרכם. / ה' חיזק את לב המצרים שירדפו אחרי ישראל. / המצרים הבינו שהעבדים שלהם ברחו ורצו להחזירם.
(2) שיכירו בה' ובכוחו.
- ב. (1) אם נגזר עלינו למות, אפשר למות במצרים.
(2) הטענה: מעדיפים לעבוד את מצרים מלמות במדבר. בני ישראל אמרו זאת למשה במצרים.
- ג. על פי פסוק י', הם פונים לה' כנראה בתפילה. על פי פסוקים י"א-י"ב, הם פונים למשה בתלונות.
או על פי פסוק י', הם מקווים שה' ישיע אותם. על פי פסוקים י"א-י"ב, הם חוששים ממותם.

3. במדבר, פרק ו', כ"ב-כ"ז – ברכת כוהנים

- א. משמעות הסדר: ברכה היא תוספת טובה, תוספת המילים בכל פסוק מבטאת זאת.
- ב. (1) שהאדם ישמור על גופו; שיצבור רכוש; שיתקרב לה' ויימחלו עוונותיו.
(2) גדול השלום / אין כלי מחזיק ברכה אלא השלום.
- ג. הכוהנים הם משרתי ה' וקרובים אליו ובזכותם תתקיים הברכה.

4. במדבר, פרק י"ד

- א. (1) בני ישראל ראויים לעונש משום שמה עשה להם אותות וניסים והם לא האמינו לו.
(2) ה' ישמיד את עם ישראל ויקים ממשה עם אחר.
- ב. (1) הגוים יאמרו שה' לא הכניס את עם ישראל לארץ המובטחת. הם יאמרו זאת משום שלפני הכניסה של עם ישראל לארץ, הושמד כל העם. אָן: הם יאמרו זאת משום שהם לא יבינו שה' העניש את עם ישראל.
(2) משה מבקש מה' לסלוח לעם ישראל.
- ג. "במדבר הזה לו מתנו" (פסוק ב') – "במדבר הזה יפלו פגריכם" (פסוק כ"ט); "וטפינו יהיו לבז" (פסוק ג');
"וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה" (פסוק ל"א).

חלק שני — עיון בנביאים ראשונים

5. שמואל א, פרק י"א

- א. (1) להוציא לאנשי יבש גלעד את עין ימין כדי שיתביישו.
 (2) לשלוח שליחים ברחבי הארץ שיחפשו אנשים שיבואו לעזרתם.
- ב. (1) שאול ביתר שני שוורים, שלח את הבתרים לישראל שבכל רחבי הארץ, ואיים שכך ייעשה לבקר של מי שלא יצטרף למלחמה. המטרה: לאסוף צבא גדול להציל את אנשי יבש גלעד.
 (2) כן, הראיה — "ויצאו כאיש אחד" (פסוק ז'), אן שאול הצליח לגייס שלוש מאות אלף איש.
- ג. (1) חידוש המלכת שאול אן העם קיבל את מלכות שאול.
 (2) שאול הורד מכס המלוכה.

6. שמואל א, פרק י"ז

- א. (1) דוד נשלח להביא אוכל לאחיו.
 (2) על פי אליאב, דוד רצה לראות מלחמה.
- ב. (1) דוד היה צעיר, דוד "יפה" מדי מכדי להיות איש קרבות. לא היה לו נשק רגיל, לא היה לו שריון.
 (2) ה' עם דוד וגם יעזור לו לנצח. / אין צורך להצטייד בנשק כבד כאשר ה' עוזר לך.
- ג. אמיץ, ירא שמיים.

7. שמואל ב, פרק ה'

- א. (1) נימוקים: כבר בזמן שאול דוד היה שר הצבא; ה' בחר בו.
 (2) לפני כן מלך דוד רק על שבט יהודה, ועכשיו ימלוך על כל ישראל.
- ב. (1) יוצאים למלחמה על ישראל.
 (2) דוד נועץ בה'.
- ג. דוד כבש את ירושלים. בנה אותה. הביא אליה את ארון ה'. עשה אותה לעיר מרכזית וחשובה. בנה בה את בית המלך.

חלק שלישי — בקיאות בנביאים ראשונים

8. מלחמת דבורה וברק בסיסרא. מקום מגוריה של האישה הראשונה של שמשון. שם גר אלקנה אבא של שמואל.
9. עגלון מלך מואב — אהוד בן גרא נלחם בו. מלך ירושלים שנלחם ביהושע ובמלכי הדרום. אגג מלך עמלק — שאול השאיר אותו בחיים.
10. א. חומות העיר נפלו.
 ב. נפלו אבנים מן השמיים; השמש עצרה.
11. א. בגלגל
 ב. את התורה כולה.
12. א. משום שדוד רקד כמו פשוטי העם / בצורה לא צנועה מספיק.
 ב. לפני ה' כולם שווים. / לפני ה' אפשר גם להתבזות.

13. א. עלי הכהן לחנה. שמואל א, א', י"ד.
ב. כשעלי ראה את חנה מתפללת.
14. א. דוד לנער העמלקי. שמואל ב, א', י"ד.
ב. כשהנער העמלקי בא לספר לדוד שהרג את שאול.
15. סדר האירועים לפי סדר התרחשותם:
מעבר הירדן, כריתת הברית בשכם, מות שמשון, לידת שמואל, משיחת דוד למלך כלל ישראל